

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Hideg pittyenés a sötétben**

1. Hideg pittyenés a sötétben

Noé Dinamó

Dániel ujjai remegtek, ahogy a telefon karcolódtól kijelzőjét simogatta. A sötét szobában csak a képernyő éles, kék fénye világította meg riadt arcát. „A tegnap esti nyomokat nem törli semmilyen parancssor” – állt a névtelen értesítésben. Tegnap éjjel, abban a kétségbeesett pillanatban úgy hitte, egyetlen gombnyomással lezárhatja a múltat. Elküldte a felmondólevelét, és végleg ki akart lépni a mókuserékből. Most mégis úgy érezte, a háló csak még szorosabbra fonódott körülötte.

Az előszobafal túlsó oldalán fojtogató feszültség vibrált. A folyosóról halk, elfojtott léptek zaja szűrődött be. Dr. Bordás András a félig nyitott ajtaja mögül leskelődött, öreg ujjai görcsösen szorították a rézkilincset. – Nem szabad... nem lehet gond – suttogta maga elé szaggatottan a nyugalmazott mérnök. Rettegett attól, hogy a tegnap éjszakai zörejek és a megbolygatott ügyek az ő gondosan elhallgatott múltját is felszínre hozzák.

A lépcsőforduló árnyékában Bálint állt feszülten. – Ki van ott? – sziszegte halkan a sötétbe, de választ nem kapott. A biztonsági őr megszokott magabiztossága odalett, ösztönösen a falhoz lapult.

Dániel a lakásában kényszeresen újra meg újra frissítette a képernyőt. A felhalmozódott hitelek és az ismeretlen fenyegetés szorításában megrekedve tudta: a tegnap esti döntésének ára van, és a számlát most készülnek benyújtani.